

(Reális mértékűre) enyhült az ügyvezetői felelősség drákói szigora

Honlapunk blog rovatában ritkán szoktunk egy cikket vagy sajtóközleményt „csak” önmagában, a saját véleményünk nélkül közzétenni. Most azonban úgy gondoljuk, hogy ezt az MTI hír, illetve az Önadózó újság (2016/07-08) cikkét nem kell kommentálni, hiszen egyértelműen rávilágít a várt módosításra. Persze azért az ügyvezető továbbra sem tehet meg bármit – de legalább nem forog kockán egy rossz vezetői döntés miatt a teljes privát anyagi és erkölcsi egzisztenciája.

„Módosult a Ptk. – Enyhült az ügyvezetői felelősség szabályozása

A módosítás a Ptk. számos részét érinti ... Kisebb visszhangja volt, de igen jelentős változás, hogy enyhült az ügyvezetői felelősség szabályozása.

A 2014. március 15-től hatályos új Polgári Törvénykönyv legnagyobb vitákat kiváltott rendelkezése a vezető tisztségviselők harmadik személyeknek okozott károkért való felelősségének bevezetése volt. Ez arra az esetre vonatkozott, amikor egy gazdasági társaság ügyvezetője ebbéli minőségében tevőlegesen vagy mulasztással kárt okozott kívülálló személynek, egy járókelőnek, lakónak. Nos, ez a szabály élt 2 évet, mert hatályon kívül helyezte a legfrissebb Ptk. módosítás.

A 2016 július 1-jétől hatályos legújabb szabályozás szerint ilyen esetekben az ügyvezetőnek már csak akkor van a társaság mellett egyetemleges felelőssége, ha a kárt szándékosan ő okozta.

A főszabály pedig az, hogy a vezető tisztségviselő által e jogkörében eljárva harmadik személynek okozott károkért a jogi személy egyedül felel, az ügyvezető pedig nem felel.

Egyetértünk e módosítással, mert tisztább felelősségi viszonyokat teremt az ügyvezetők számára. Az eredeti szabályozás elve túllőtt a célon, e szigorú szabály nem teremtett rendet a rendetlenségben, de mindenhol fokozta a vezető tisztségviseléssel járó jogbizonytalanságot. (MTI)”

Persze, aki eddig sem értette, (esetleg nem akarta érteni) az ügyvezetéshez kapcsolódó felelősségi kérdéseket, annak e változás sem mond semmit. Aki érti (vagy csak érzi) a tevékenységéhez kapcsolódó felelősségi szabályokat, az pedig tudja, hogy az enyhített szabályok még önmagában nem biztosítják az „amit lehet, azt szabad is” érvényesülését.